

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en
Wetenschap

Binnen 4/7'14

>Retouradres Postbus 16375 2500 BJ Den Haag

SLO
T.a.v. de heer H. de Vries
Postbus 2041
7500 CA ENSCHEDE

Voortgezet Onderwijs
IPC 2650

Rijnstraat 50
Den Haag
Postbus 16375
2500 BJ Den Haag
www.rijksoverheid.nl

Contactpersoon

M.J.E. Beuk

T +31 6 46 84 91 39
m.j.e.beuk@minocw.nl

Datum **03 JULI 2014**
Betreft Reactie op advies Verkenningcommissie Kunstvakken

Onze referentie

637187

Uw referentie

Advies Verkenningcommissie
Kunstvakken

Geachte heer De Vries,

Medio 2012 bood de Verkenningcommissie Kunstvakken haar advies aan. Dit advies, getiteld *De Kunst van het Nieuwe: vier disciplines, één doel*, gaat in op diverse onderdelen en facetten van het kunstonderwijs. Allereerst richt het zich op de toekomst van de 'grote' kunstvakken, de keuzevakken voor het examen in de bovenbouw van havo en vwo. Verder bevat het aanbevelingen voor het vak CKV en voor de docentenopleidingen voor de kunstvakken en de bij- en nascholing.

Met het aanbieden van haar advies hield de Verkenningcommissie Kunstvakken op te bestaan. Mijn reactie stuur ik daarom naar SLO, die het secretariaat voerde.

Graag begin ik met mijn waardering uit te spreken voor het vele nuttige werk dat door de Verkenningcommissie is verricht. Zij heeft hard gewerkt, talrijke deskundigen uitgenodigd, met alle relevante partijen gesproken en daarmee veel kennis verzameld over de stand van zaken en te bespeuren ontwikkelingen. Ook het departement heeft daarvan veel opgestoken. Ik verzoek SLO dan ook mijn dank over te brengen aan de leden van de voormalige Verkenningcommissie, en speciaal aan haar voorzitter, de heer Toine Wevers.

Er is veel tijd verstreken sinds de Verkenningcommissie haar advies overhandigde. Medio 2012 speelde de kwestie of CKV wel of niet als verplicht examenvak behouden zou blijven. Ik wilde eerst duidelijkheid hebben over de toekomst van het vak CKV voordat ik mij over de andere onderdelen van het advies zou buigen. Met mijn brief van juli 2013 over het wetsvoorstel bovenbouw havo/vwo berichtte ik de Kamer het vak CKV als verplicht examenvak te willen behouden. Wél gaf ik aan dat het vak een kwaliteitsimpuls nodig had en dat de verplichte deelname aan zes of acht culturele activiteiten zou komen te vervallen. De Kamer heeft mij in deze keuzes gesteund.

Met mijn julibrief van vorig jaar reageerde ik indirect al op onderdelen van het advies. Evenals de Verkenningcommissie ben ik van mening dat het vak CKV een kwaliteitsimpuls behoeft. De begin dit jaar ingestelde Vernieuwingscommissie CKV kreeg daarom de opdracht te komen met een voorstel voor modernisering van het

vak. Daarnaast kreeg zij de opdracht een voorstel te doen voor een duidelijker stofomschrijving van het domein 'Kennis van kunst en cultuur', dit in lijn met het advies. Ook heb ik, evenzeer in de geest van het advies, de Vernieuwingscommissie gevraagd mij te adviseren over het al dan niet afsluiten van het vak met een cijfer, dat dan meetelt in het combinatiecijfer. De aanbeveling de deelname aan zes of acht culturele activiteiten de basis te laten blijven van het vak heb ik, zoals bekend, niet overgenomen.

Nu de Vernieuwingscommissie CKV goed op streek is, is een reactie geboden op de andere onderdelen van het advies, allereerst op de voorstellen voor de toekomst van de keuzevakken bij het eindexamen havo en vwo.

Aan de Verkenningcommissie is gevraagd met een voorstel te komen dat een einde maakt aan de tweedeling in examens 'oude' en 'nieuwe' stijl, waarop ook de gezamenlijke beroepsverenigingen aandrongen. Bovendien moest dit advies kunnen rekenen op voldoende draagvlak in het veld. Dat was geen gemakkelijke opdracht.

De commissie heeft alle relevante partijen gehoord, zowel voorafgaand aan de opstelling van haar advies als tijdens een expertmeeting over het preadvies. Ook zijn een flink aantal wisselende reacties binnengekomen op een daartoe opengestelde website bij SLO.

Een representatieve peiling naar de steun voor het compromisvoorstel heeft niet plaatsgevonden. Toch kan worden gesteld dat de meningen nog steeds verdeeld zijn over het theoretisch deel van de kunstvakken en over de gewenste samenhang tussen theorie en praktijk, zoals de commissie zelf stelt. Die meningsverschillen hangen ten nauwste samen met het onderscheid in kunstvakken 'oude' en 'nieuwe' stijl. En de controverse beperkt zich niet tot de docenten in het voortgezet onderwijs, maar strekt zich ook uit tot de opleidingen.

Sinds het verschijnen van het advies van de Verkenningcommissie heeft het Ministerie van Onderwijs diverse reacties ontvangen, alle afkomstig uit de universitaire wereld. Zonder uitzondering waren die negatief over het advies. Belangrijkste bezwaar was dat bij overname van het advies de rol van de interdisciplinaire benadering en van de universitaire opleidingen aanmerkelijk zou worden verkleind. Ook uit deze reacties concludeer ik dat een groot draagvlak voor de voorgestane oplossing ontbreekt.

Dit alles dwong mij tot de afweging of aan overneming van het advies niet meer nadelen kleven dan in het laten voortbestaan van de huidige situatie. Op het ogenblik kunnen scholen bewust kiezen voor aanbieder van een bredere interdisciplinaire benadering of voor vakspecifieke verdieping. Uit de onderwijsinstellingen zelf ontvang ik daarover geen klachten. Zij lijken hiermee goed te kunnen leven, hieraan zelfs te hechten. Dit gegeven, gevoegd bij mijn beleidslijn om in het algemeen de keuzeruimte en mogelijkheden voor flexibiliteit voor de scholen te vergroten, leidt mij ertoe de bestaande situatie in tact te laten en bijgevolg de kern van het advies niet over te nemen.

Er was nog een andere reden die mij hiertoe deed besluiten. Het advies van de Verkenningcommissie voor één, deels uniform, deels disciplinegericht centraal examen voor de genoemde kunstvakken, wijkt nogal af van wat gangbaar is bij

de centrale examens. Daarom heb ik het College voor Examens (CvE) en Cito om een oordeel gevraagd over de technische uitvoerbaarheid. Beide organisaties gaven aan dat zij op technische gronden overneming van het advies voor het centraal examen niet onmogelijk achtten, maar dat veel onderdelen nog in de praktijk moeten worden beproefd voordat tot eventuele invoering kan worden overgegaan. Vraagtekens werden vooral gezet bij de haalbaarheid van het werken met één wisselend thema voor alle kunstdisciplines en bij de voorgestelde constructie-opdracht.

Onze referentie
637187

Mijn conclusie uit de reactie van CvE en Cito kon geen andere zijn dan dat overneming van het advies op zijn minst nog een jarenlang experimenteeltraject zou gaan vergen, een traject waarvan de positieve uitkomst niet bij voorbaat vaststaat.

Het advies om het curriculum van de diverse kunstvakopleidingen nader te onderzoeken beschouw ik in het verlengde van mijn hierboven gegeven reactie. Ik ben op de hoogte van geluiden dat - ondanks lovende accreditatierapporten over de inhoud van de curricula - er vraagtekens worden gezet bij de opleiding van eerstegraads kunstdocenten in het hoger beroepsonderwijs. Maar ik weet ook dat de Vereniging Hogescholen vorig jaar nader onderzoek heeft laten verrichten naar de startbekwaamheid van die kunstdocenten en dat er momenteel over dat onderzoek uitgebreid wordt gesproken. Het is in de eerste plaats een taak voor de opleidingen om in samenspraak met andere betrokkenen oplossingen te vinden voor ervaren knelpunten. En ook het opzetten van een aanbod van bij- en nascholing is, zoals bekend, een verantwoordelijkheid van het veld zelf.

Ik verzoek SLO mijn reactie bekend te maken bij de voorzitter en leden van de voormalige Verkenningcommissie, alsook bij de geconsulteerde personen en organisaties.

Met vriendelijke groet,

Mede namens de minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

De staatssecretaris van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Sander Dekker